

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Sîngerei din 04 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016 în cauza penală privindu-l pe

CAZACU Vitalie Victor, născut la 09 noiembrie 1985, originar și domiciliat în sat. Rădoaia, r-nul Sîngerei.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.01.2015 – 04.03.2016;

Instanța de apel: 21.04.2016 – 15.06.2016;

Instanța de recurs: 29.09.2016 – 09.11.2016.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 04 martie 2016 Cazacu V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, s-a dispus încasarea de la Cazacu V. în beneficiul lui Petrov E. a prejudiciului material în cuantum de 44 700 lei și în beneficiul lui Alexei A. în sumă de 18 500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Cazacu V., în noaptea de 07 noiembrie 2014 spre 08 noiembrie 2014, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, înțelegînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, din interes de profit, prin spargerea geamului, a pătruns în casa cet. Petrov E., situată în sat. Rădoaia, r-nul Sîngerei, de unde a sustras pe ascuns bunuri în valoare totală de 49438 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună considerabilă.

Tot el, la 02 octombrie 2015, din aceleași motive, pe ascuns a pătruns prin fereastră în domiciliul cet. Alexei A., situat în or. Soroca, str. Busuiocului 1, de unde a sustras și însușit bunuri și mijloace bănești în sumă de 18500 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a

reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal - furt, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrunderea în locuință săvârșite în proporții mari*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu apel în modul prevăzut de art. 401 Cod de procedură penală, de către inculpatul Cazacu V., care a solicitat să fie luată în considerație cererea de apel, să nu fie respinsă, indicând că nu este de acord cu termenul pedepsei stabilite în privința sa, deoarece nu i-au fost luate amprente și i-a fost refuzat în audierea martorului principal Onofraș S.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, apelul inculpatului a fost respins, ca fiind depus peste termen, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, potrivit prevederilor art.402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.403 alin. (1) Cod de procedură penală apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Însă, după cum rezultă din actele dosarului, examinarea cauzei penale în prima instanță a avut loc în prezența părților, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 04.03.2016 (f.d.210), pronunțarea sentinței integrale a avut loc la data de 04.03.2016, cu participarea inculpatului, iar după ședință acestuia i-a fost înmînată, contra semnătură, copia sentinței motivate.

Din atare considerente, instanța de apel a specificat că începutul termenului de atac pentru inculpat curge de la data de 05.03.2016, cu expirarea termenului la data de 21.03.2016.

Cazacu V. a depus apel, în textul căreia este indicată data de 22.03.2016, iar pe plic este indicată data de 29.03.2016, însă ambele date fiind peste termenul prevăzute de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a specificat că careva motive întemeiate pentru repunerea în termenul de atac a apelului declarat de către inculpat, nu sunt, mai mult că o astfel de solicitare nu a parvenit nici din partea inculpatului.

6. În continuare, sentința și decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care fără a invoca vreun temei din cele exhaustiv prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești adoptate în privința sa, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În esență, în cererea de recurs inculpatul menționează că nu este de acord cu epizodul furtului din data de 02 octombrie 2015, incriminat acestuia prin rechizitoriu și pledează că este nevinovat. De asemenea, consideră că instanțele au încălcat principiul prezumției nevinovăției în privința sa și dreptul lui la un proces echitabil prin refuzul în audiere a unui martor.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală,

procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului depus de inculpat menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

În primul rând este important de a enunța că, potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțe, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanța de apel.

Pe de altă parte, este relevant de a menționa că, argumentele invocate în recurs, pentru a fi preluate spre examinare, trebuie să fie discutate la etapa judecării apelului, aceasta fiind o condiție stipulată de legislator în art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală.

În cauza deferită judecății, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și pledează pentru nevinovăția sa pe episodul furtului săvârșit la data de 02 octombrie 2015.

Însă, după cum se reține din dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, apelul inculpatului a fost respins, ca depus peste termen. Prin alte cuvinte, argumentele expuse în textul cererii de apel declarate de inculpat la 29 martie 2016 nu au fost verificate de instanța de apel pe fond, întrucât instanța, argumentându-și soluția de respingere a cererii, a făcut trimitere la prevederile art. 402, 403 Cod de procedură penală, care se referă la termenul de declarare a apelului și modul de calculare a acestuia.

Deci, în contextul celor expuse, instanța de recurs amintește că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În aceiași ordine de idei, art. 230 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, prevede că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Or, potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală raportate la explicațiile pct. 6.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine*

de apel”, cu modificările și completările ulterioare, se specifică că la calcularea termenului de apel se aplică sistemul de unități libere (zile libere) cu posibilitatea prelungirii termenului pînă la prima zi lucrătoare, dacă acesta urmează să se sfîrșească într-o zi nelucrătoare. Totodată, la calcularea termenului de apel, nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În speță, corect instanța de apel a conchis că examinarea cauzei penale în prima instanță a avut loc în prezența părților, iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 04.03.2016 inculpatul a fost prezent la pronunțarea sentinței integrale și după ședința acestuia i-a fost înmînată, contra semnătură, copia hotărîrii judecătorești. Respectiv, corect instanța de apel a specificat că începutul termenului de atac pentru inculpat curge de la data de 05.03.2016 și expiră la data de 21.03.2016.

Însă, Cazacu V. a depus cererea de apel la data de 29.03.2016, conform ștampilei de pe plic, adică peste termenul de 15 zile prevăzute de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală pentru declararea apelului. (vol. II, f.d. 230)

Pe cale de consecință, avînd în vedere cele consemnate supra, Colegiul penal reține că în speța discutată termenul de declarare a apelului a fost omis vădit de către inculpat, din circumstanțe imputabile lui, iar argumentele invocate de acesta în cererea de recurs nu vor fi preluate pentru examinare, o dată ce nu au constituit obiectul discuției la etapa judecării apelului.

Față de cele ce preced, Colegiul penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpat, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cazacu Vitalie Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2016, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 noiembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru